Dosarul nr. 4r-133/2025 I instanță
Nr. PIGD 4-25056637-05-4r-03072025 Judecătoria Cimișlia

judecător Carapirea Veronica

D E C I Z I E

06 noiembrie 2025 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de Baran Nicolae împotriva hotărârii judecătoriei Cimişlia din 09 iunie 2025, adoptată pe cauza contravenţională la contestația depusă de Baran Nicolae împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 550771 din 09 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare, întocmiteîn privința cet. Baran Nicolae în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional,

audiind raportul judecătorului raportor pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

1. <u>În fapt:</u>

La data de 24 aprilie 2025, Baran Nicolae, a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 550771 din 09 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare emise de agentul constatator din cadrul IP Cimişlia Pavlenco Viorel, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional şi sancționat cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale. (f.d.3-9)

În motivarea contestației a invocat că, la data de 09.04.2025 a fost întocmit procesul verbal și decizia de sancționare prin care Baran Nicolae a fost găsit vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă de 500 u.c. - 25 000 lei.

Menționează faptul că agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile sale, dreptul de a obiecta etc.

Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 Cod contravențional. Respectiv în opinia petiționarului, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată.

Astfel, susţine că este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CtEDO.

În așa mod, remarcă că el a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional, ce constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 temeiurile de încetare a procesului contravențional, Cod contravențional.

Invocă că din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Remarcă că în cazul în care acest proces-verbal și această decizie de sancționare, întocmită cu grave încălcări de formă și de fapt, va rămâne în vigoare, acest lucru va însemna un grav abuz și o încălcare a prevederilor internaționale prevăzute supra cu toate consecințele viitoare de condamnare a Republicii Moldova.

Susţine că, probele care ar constata săvârșirea contravenției, sunt obținute prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților constituționale, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător și nu sunt concludente și pertinente iar procesul verbal contravențional, în virtutea jurisprudenței CtEDO nu poate servi ca unică probă la stabilirea vinovăției.

Se reține că potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) CC (1) Procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției.

Solicită: A anula procesul verbal cu privire la contravenție MAI 06550771 din 09.04.2025 și a Deciziei de sancționare adoptată în privința contestatorului; A înceta procesul contravențional din motivul nulității absolute a procesului verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravenției stabilită la art. 471 Cod contravențional.

2. Poziţia instanţei de judecată.

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din 09 iunie 2025 s-a respins contestația cet. Baran Nicolae privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție şi a deciziei de sancţionare seria și nr. MAI06 550771 din 09 aprilie 2025. (f.d.78-81)

3. Solicitarea recurentului.

La data de 24 iunie 2025, Baran Nicolae, ne fiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii Judecătoriei Cimișlia din 09.06.2025 și anularea deciziei agentului constatator; A dispune achitarea persoanei sau încetării procesului contravențional. (f.d.85-89)

În motivarea recursului s-a invocat, că concluziile instanței în ceea ce ține de apreciere a probelor anexate la dosar contravențional sus menționate, le consideră neîntemeiate.

Menționează că, informația extrasă de pe telefonul mobil a petiționarului prin care se atestă că ultimul, în perioada lunii septembrie 2024, a primit prin intermediul aplicației „PSB” mijloace bănești, nu are o legătură cauzală cu

exprimarea votului în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului, fapt ce o face drept neconcludentă și inutilă.

Susține că, nu a fost stabilit scopul și condiția acceptării, de către recurent, a tranzacțiilor financiare prin aplicația „PSB”. Nici o probă anexată la dosar nu denotă expres scopul în care s-au dat și s-au acceptat acești bani.

De asemenea, indică că, în componența dosarului contravențional nu figurează declarațiile martorilor sau alte probe, în conformitate cu art. 425 Cod Contravențional RM, ce ar putea demonstra vinovăţia recurentului. Aplicând, prin analogie, art. 8 alin. (2) Cod de Procedură Penală RM [...] *Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa* [...], concluzionează că sarcina colectării și analizei multiaspectuală a probelor revine agentului constatator.

Menționează că, agentul constatator, dar și prima instanța au dat o apreciere eronată a faptei comise de petiționar încadrând-o în dispoziția art. 47^1 Cod Contravențional.

Mai indică că în calitate de probe au fost anexate:

- încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 22.10.24 nr.13-7920/2024 - prin încheierea respectivă, s-a dispus autorizarea măsurilor speciale de investigații, în cadrul cauzei penale nr.2023970322, pentru perioada de timp 01.01.2024 -22.10.2024, deci urmare a efectuării măsurilor speciale de investigații au fost obținute probele pentru cauza penală nr.2023970322 și nicidecum în cadrul cauzei contravenționale 202528000021;
- încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 01.04.2025, prin care s-a admis demersul procurorului în Procuratura Anticorupție și s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală 2023910322 în cauza contravențională RAP01 433516. Atenționăm, însă că, datele și probele obținute ca urmare a executării încheierii din 01.04.2025, pot fi folosite DOAR de către persoanele autorizate și în cadrul cauzelor autorizate: cauza penală 2023910322 și cauza contravențională RAP01 433516;
- raportul de analiză INFORMAȚIONAL-CRIMINALĂ efectuat în temeiul cauzei penale nr.2023970322 - acest raport a fost efectuat reieșind din învinuirea adusă altei persoane în temeiul art.181^1 și art. 243 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, în cauza penala nr.2023970322 și respectiv, nu poate fi folosit cu titlu de probă în cadrul prezentei cauze contravenționale intentate în baza

art. 471 Cod contravențional. Susține că, în partea dreaptă de sus a Raportului respectiv, este strict menționat că: „A se utiliza doar în cadrul cauzei penale nr.2023970322”. Prin urmare, este ilegală folosirea acestui Raport în alte cauze contravenționale sau chiar penale;

- ordonanța privind pornirea procesului contravențional din 08.04.2025, s-a dispus pornirea procesului contravențional nr.20258000021 în temeiul art. 47^1 Cod Contravențional, pentru stabilirea tuturor circumstanțelor și a contravenților, inclusiv pentru a desfășura acțiuni adăugătoare, de colectare și de administrare a probelor, ulterior atragerea la răspundere conform prevederile legale.

Consideră că, în cadrul procesului contravențional nr.MAI06550771, pornit în temeiul art. 47^1 Cod Contravențional, agentul constatator urma să desfășoare acțiuni prin care să administreze probe noi, în cele incriminate, însă agentul a folosit înscrisurile obținute de organul de urmărire penale, în cadrul cauzei penale 2023970322. Respectiv, agentul constatator nu a colectat și nu a administrat nici o probă, care să dovedească comiterea contravenției incriminate.

Susține că, înscrisurile respective, contravin art. 425 din Codul Contravențional și nu pot fi acceptate ca probe în prezenta cauza contravențională, or probele care să indice asupra comiterii contravenției, urmează a fi, dobândite în mod legal.

Deci, un alt temei de admiterea contestației și anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție îl consideră ca fiind faptul că, actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obținute în cauza penală nr.2023970322 nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravențională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe.

Indică că, dreptul la un proces echitabil reprezintă o garanție procedurală a drepturilor și libertăților persoanei în fața instanțelor de judecată, constituind una dintre premisele asigurării principiului preeminenței dreptului într-o societate democratică.

Având în vedere circumstanțele de fapt și de drept invocate în prezentul recurs, evidențiază faptul că, atât agentul constatator cât și instanța de fond a încălcat grav dreptul persoanei care se adresează „după dreptate” și anume dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și dreptul la examinarea cauzei sale sub toate aspectele și cumulul de probe.

Alt temei de admitere a recursului îl consideră faptul că, la judecarea cauzei instanța de fond nu a ținut cont de cerințele art. 458 Cod Contravențional, care

prevede că la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare. Or, studiind materialele prezentate în coroborarea cu hotărârea primei instanțe, se constată, că instanța de judecată a examinat cauza superficial și unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Susține că, instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Mai indică că, instanța a examinat cauza contravențională fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei, or, instanța de judecată a examinat cauza superficial și unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar și anume: nu a stabilit cel puțin circumstanțele precum data recepționării deciziei, data expedierii contestației prin poștă, data recepționării de către cancelarie, etc. circumstanțe care sunt importante pentru o hotărâre legală.

Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

<u>4. Termenul de declarare a recursului.</u>

Potrivit prevederilor art. 467 alin. (1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească contravenţională poate fi atacată cu recurs de către contravenient, agentul constatator, victimă, procuror, după caz*.

Conform prevederilor art. 468 alin. (1) din Codul contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1)*.

Din materialele cauzei, Completul de judecată constată, că hotărârea judecătoriei Cimișlia a fost pronunțată la data de 09 iunie 2025, iar cererea de recurs a fost declarat de recurent la data de 24 iunie 2025.

Subsecvent, Completul de judecată stabilește, că recursul este depus în termenul legal prevăzut.

La data de 03 iulie 2025, prezenta cauză a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru examinare. (f.d.92)

5. Argumentele părților.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

Prin notificarea din 07 iulie 2025 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul, că cauza va fi examinată în ordinea de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului declarat. (f.d.95)

Completul stabilește, că până la data examinării cauzei în ordine de recurs, careva referințe de la părțile în proces nu au parvenit la sediul instanței de recurs.

6. Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată consideră că recursul înaintat este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional*, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat*.

În motivarea acestei concluzii, Completul de judecată, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond corect a ținut cont de rigorile ***art. 458 alin. (1) din Codul contravențional***, care indică că, *examinând cauza contravențională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei*.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravențional*, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată*.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „***acuzațiilor în materie penală***”, în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, *în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului*.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz contra Spaniei*, hotărârea din 21 ianuarie 1999). În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6 §1 din CEDO (cauza *Hiro Balani contra Spaniei*, 1994).

Conform prevederilor art. 8 alin. (2) Cod contravențional*, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional*, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională*.

Normele consacrate la ***alin. (2)-(3) ale art. 374 Cod contravențional*** stabilesc că, *procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârşirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul*

sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

***Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravențional**, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional*.

***În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravențional**, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

***Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod contravențional**, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Astfel, Completul reține că, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

***În accepțiunea art. 425 alin. (1)-(4) Cod contravențional**,*

(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la

identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

(3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

(4) Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Instanța de recurs, prin prisma prevederilor ce guvernează spețа dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

La caz, Completul de judecată constată că la data de 09 aprilie 2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Cimişlia Pavlenco Viorel a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 550771, în privința lui Baran Nicolae, în baza art. 47^1 art. (1) Cod contravențional.

Prin decizia din aceeași dată de 09 aprilie 2025, Baran Nicolae a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie suma de 25 000 lei, pentru faptul că în luna septembrie 2024, a acceptat şi a primit suma de 500 lei în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor. (f.d. 14a)

Instanța de recurs atestă că, prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din ***09 iunie 2025*** s-a respins contestația cet. Baran Nicolae privind anularea procesului-verbal

cu privire la contravenție şi a deciziei de sancţionare seria și nr. MAI06 550771 din 09 aprilie 2025. (f.d.78-81)

Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Completul de judecată consideră că, argumentele acestuia nu constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe, or, un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată, nu poate constitui temei de casare acesteia, mai mult, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentului concluziile sale, cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

Totodată, instanța de recurs stabilește că vina contravenientului în cele imputate, se confirmă elocvent prin probele materiale cercetate nemijlocit în ședință judiciară, după cum urmează:

- procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 550771 din 09 aprilie 2025, care a fost contrasemnat de Baran Nicolae fără a fi indicate careva obiecții asupra acestuia, (f.d.14a);
- raportul privind înregistrarea contravenției din 21 martie 2025, (f.d.48);
- raport de analiză informațional-criminală, precum și prin alte probe prezentate de către agentul constatator (f.d.54-65),
- extras din fișierul Excel cu lista persoanelor care au avut tangență cu Banca Comercială „Promsvyazibank”, unde este indicat Baran Nicolae și numărul lui de telefon - *****, (f.d.66);
- extras din fișierul electronic cu privire la descifrările electronice și conexiunea cartelelor SIM la „PSB” – primirea mesajelor SMS de la PSB, (f.d.67).
- procesul-verbal de audiere a persoanei în a cărui privință a fost pornit procesul contravențional din 09 aprilie 2025, prin care Baran Nicolae a recunoscut că de către o persoană pe nume Cobas Valeria i-a fost instalat în telefonul său a aplicaţiilor PSB şi Telegram, prin intermediul cărora a primit suma de 500 lei pentru a vota la alegerile din toamna anului 2024 pentru partidul „Şor”, iar ulterior primirii banilor în sumă de 500 lei a şters ambele aplicaţii. (f.d.68);

Prin urmare, reieșind din ansamblul de probe administrate, Completul consideră ***justă*** concluzia instanței de fond prin care ultima a stabilit că, acțiunile lui Baran Nicolae corect au fost încadrate juridic în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, conform semnelor calificative de *„Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor,*

serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune".

Or, conform procesului-verbal de audiere a lui Baran Nicolae, din 09 aprilie 2025, recurentul a recunoscut fapta incriminată.

În acest sens, instanța de recurs conchide că, conform probelor anexate s-a stabilit cu certitudine că, contravenientul Baran Nicolae se face vinovat de comitea faptei de coruperea electorala pasivă, astfel, însăși Baran Nicolae în cadrul audierii de către agentul constatator, a indicat că, „*de către o persoană pe nume Cobas Valeria i-a fost instalat în telefonul său a aplicaţiilor PSB şi Telegram, prin intermediul cărora a primit suma de 500 lei pentru a vota la alegerile din toamna anului 2024 pentru partidul „Şor”, iar ulterior primirii banilor în sumă de 500 lei a şters ambele aplicaţii*".

Subsecvent, Completul de judecată atestă că, a fost demonstrat cu certitudine că, în toamna anul 2024, folosindu-se de telefonul său mobil cu nr. ***** și aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” (F. Rusă) a primit mijloace bănești în sumă de 400 lei pentru coruperea electorală în favoarea PP „Șansa” în cadrul Alegerilor prezidențiale și a Referendumului din 20.10.2024.

Nu poate fi reținut ca temei de casare a deciziei de sancționare a agentului constatator, faptul indicat de recurent precum că, „*Instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei*", or, însăși Baran Nicolae a recunoscut fapta imputată acestuia. Astfel, vinovăția lui Baran Nicolae a fost dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil în comiterea faptei imputate.

Prin urmare, Completul va considera poziția recurentului drept o manoperă exclusiv expusă cu scopul de a evita răspunderea contravențională pentru fapta comisă, care de altfel a fost stabilită cert de agentul constatator, ca fiind săvârșită anume de Baran Nicolae, după cum reiese din probele acumulate la caz, care coroborează integral între ele și susțin vinovăția făptuitorului.

În continuare, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, prin prisma art. 442, 443 Cod contravențional, Completul îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor legale, iar vinovăția lui Baran Nicolae

și-a găsit confirmare pe deplin în ședința de judecată, acțiunile căruia corect au fost încadrate în temeiul art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional al RM.

Prin urmare, instanța de recurs reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

Prin prisma faptului că, procesul-verbal cu privire la contravenție/decizia de sancționare, este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar recurentul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

Referitor la motivele invocate în cererea de recurs precum că, hotărârea judecătorească este nefondată, Completul menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece hotărârea instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile reprezentantului contravenientului în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele recursului declarat de același autor, totodată instanța de recurs consideră că, repronunțarea asupra argumentelor recursului nu poate duce la casarea hotărârii contestate, or, potrivit practicii CtEDO (cauza *Coroi contra R. Moldova*, din 15 martie 2011), Curtea a specificat că, ,, *(...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CEDO*”

Completul de judecată consideră că, instanța de fond corect a reținut faptul că, comiterea de către Baran Nicolae a contravenției, prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional, a fost dovedită de către agentul constatator.

Probele prezentate de către agentul constatator, inclusiv obținute în cadrul cauzei penale nr.2023970322, au fost legal administrate și corect apreciate de către instanță, or careva încălcări la administrarea acestora legate de violarea drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei sau a prevederilor legale, prin privarea participanţilor la proces de aceste drepturi, sau prin îngrădirea drepturilor garantate, care a influenţat sau a putut influenţa autenticitatea informaţiei obţinute, a documentelor sau a obiectelor - nu au fost admise.

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert contra României* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk contra Olandei*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală (contravențională), pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (după cum se indică în cauza *Garcia Ruis contra Spaniei*, și cauza *Hei le contra Finlandei*).

Astfel, Completul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii contravenționale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Completul de judecată mai consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or, instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

Astfel, având în vedere faptul că, prima instanţă a dat o apreciere corectă probelor administrate (actelor întocmite și prezentate de către agentul constatator) şi a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de recurs declarată şi a menţine hotărârea judecătoriei Cimișlia din 09 iunie 2025.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) și art. 474 Cod contravențional al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de Baran Nicolae.

Se menţine hotărârea judecătoriei Cimişlia din 09 iunie 2025, adoptată pe cauza contravenţională la contestația depusă de Baran Nicolae împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 550771 din 09 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare, întocmite în privința cet. Baran Nicolae în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,

judecător:	Judecător:	Judecător:
MIRONOV Andrei	COLEV Grigori	HUDOBA Valeri